

**UN PROZATOR... „FANTASTIC” DE FERMEC TOR POET: SNOWDON
KING – „UEZEN I ALTE POVESTIRI” I „CON TIIN A
LUI UEZEN”¹**

...Ca i pe al i mul i amici de-ai no tri, scriitori de for - i pe cel ce semneaz i se autointituleaz , printr-un pseudonim literar fascinant-heruvico-enigmatic, **SNOWDON KING** (i cine vom fi fiind noi, s ne lu m dreptul de a smulge v lul, de pe discre ia unui autentic i puternic Duh artistic?!), l-am cunoscut doar pe Internet.

tim, îns (i o i m rturism), c este un scriitor relativ tân r, plenar integrat cultural, de ani buni, în diaspora din Canada. Ne-a trimis, întâi (spre o mai bun cunoa tere de Duh, între noi) un volum de poezii, în care am detectat destul de multe diamante, smaralde i safire, cu scâteieri orbitoare – dintr-un Logos profund ancorat într-un neo-modernism i chiar în transmodernismul în elepciunii **vizionare** (ocolind, cu elegan , capcanele infertilului postmodernism, Poetul pare, uneori, c ar „cameleoniza”: uneori marinsorescian, alteori de gravitatea ludic a unui Emil Botta, sau pendulatoriu, între transcendent i translucidit ile lumii terestre, precum lirica nichitst nescian ... - dar „amprenta final-concluziv ” este una extrem de original , clar i vaticinar... „**snowdonking**”-ian !): „*iisus este i clasic i simbolist i postmodernist / i numai dou miist nu vrea s fie / sau nu tiu ce triumf / sau nu tiu ce poet de-mprumut / de la un curent la altul / de la o muz la alta / iisus este poet de tranzi ie / de la p mânt la cer / i de la cer la p mânt* (cf. **Iisus, poet de tranzi ie**) – sau: “*cineva se roag s plou cu îngerii / i îngerii se scurg din cer decapita i / singur tatea e lacom / nu-mparte timpul cu to i / dumnezeu este o juc rie stricat / s -l reinventezi nu mai po i*” (cf. **Durere ultimul strig t**).

...De aceea (având în vedere vizionarismul s u POETIC!), nu ne-am mirat defel, când am primit, tot pe Internet, volumele de proz „, tiin ifico -fantastic ”: **Uezen i alte povestiri** (cu o **Prefa** de Ovidiu Bufnil) – i **Con tiin a lui Uezen** (cu un **Cuvânt înainte** de Dumitru Scor anu). Pe lâng „arsenalul” inevitabil (în cazul autorilor care se doresc ancora i, laborios i intens creativ-imaginativ, în S.F.) de cuno tin e de fizici superioare, electronic i chiar de matematici sofisticate („arsenal” foarte bine însu it i, de obicei, cu chibzuin rânduit, în „rastelul” construc iei epice), remarc m c Poetul nu numai c n-a disp rut, ci i-a amplificat, aproape miraculos, pân la dimensiuni cosmico - dinamice impresionante, registrul liric.

...E drept c romanul S.F. despre **Uezen**, scris în manier foiletonistic (având, la final, nelipsitul semn al... lipsei de final: „**va urma**”...) produce impresia unui bildungsroman foarte „modernist”, prin care se construie te i este urm rit evolu ia unui personaj cu multe enigme identitar-ontologice, devoalate, chiar i dup sute de pagini, doar într-o m sur minim .

---

¹ -Snowdon King, **Uezen i alte povestiri** i **Con tiin a lui Uezen**, Colec ia Eidos, Fides, 2010 (prima carte, **Uezen i alte povestiri**, a primit r splata Premiilor Helion, 2007, 2008, 2009).

În primul volum (*Uezen i alte povestiri* – 160 de pagini) sunt aliniate doar apte capitole despre Uezen: 1-**De ertul Ruth**, 2-**Karan**, 3-**Uezen**, 4-**Urluz**, 5-**Zetta**, 6-**Namur i Anuk**, 7-**Lupta**. Abia în al doilea volum (*Con tiin a lui Uezen* – 98 de pagini), se p trunde, cu har de fin chirurgie pe creier, ceva mai adânc în identitatea personajului, prin adi ionarea a înc opt capitole (de data aceasta, numerota te cu cifre romane): VIII-**Calul troian**, IX-**Terra**, X-**En passant**, XI-**Remember**, XII- **Proiectul Tzulu**, XIII-**Con tiin a lui Uezen**, XIV-**Ata amente**, XV-**Întuneric i lumin** .

...Lumea în care evolueaz câteva personaje, destul de bine semantizate, chiar dac nu i pregnant individualizate (...elud m, prin adjectivul nehot râț „câteva” - „scenele de mase”..., „mase” r zboinico-robotice!) este una **galactic** i, totodat , **transgalactic** , dar dominat de **PUSTIUL-DE ERTUL** substan ial-spa ial. Pe de o parte, **DE ERTUL** este metafora lumii vidate de semantic divin . Ceea ce duce la tema C UT RII ÎNVER UNATE DE SEMANTIC ONTOLOGIC . De Divinitatea de la Nord. Pe de alta, este vorba de o tehnic subtil , pentru a focaliza, cât mai mult, undele umane, de a analiza con tiin e i mentalit i-concep ii, sentimente în evolu ie. Mentalit i i concep ii i sentimente care, de mii de ani „încoace” i peste zeci de mii de ani „încolo”, au fost i vor r mâne, în esen a lor, neschimbate sau, cel pu in, suferind modific ri minime i formale.

...La începutul romanului, Uezen este o înt de mister, plasat sub semne thanathice, stârnind, astfel, un dinamism specific uman (de la Edenul adamic încoace!), cel al groazei secret-voluptuoase: cu cât sunt mai multe pericole i mistere, cu atât incitarea cognitiv-uman cre te. „*Cine era cu adev rat Uezen, nimeni nu tia. Se f ceau tot felul de supozi ii, care mai de care mai bizare: creatur din de ertul Ruth, gardianul unei imense comori de smaralde nedeice sau spirit ce lua forma celor mai teribile temeri. i toate astea pentru c se g siser mii de c ut tori mor i, având fe ele schimonosite i corpurile deshidratate.*”

Moartea nu însp imânt , ci incit la ac iune, încânt (oarecum morbid, dar, paradoxal, cu finalit i extreme-vitaliste!) i duce, secret, la descoperirea/smulgerea v lurilor lui Isis...

...Direc ia c ut rii lui Uezen, de c tre Lerman (înso it de soarele Nagur, apoi de Tarek) este, mereu, spre Nord, adic spre Locul Mistic al Divinit ii: “— *Mergi spre Nord, Lerman.— Da, da, tiu, spre Nord...*” sau: “*Avea privirea a intit spre Nord, mereu spre Nord...*”

...Am putea identifica, destul de facil, motive odiseice: în loc de nesfâr itul m rii – de ertul Nedei, în loc de vr jitoarea Circe - “*iepele pteoliene*” (ispitele lui Prakrti-Materia, Erosul strict carnal) i “*serenienele*” (cele care întineresc/se înfrumuse eaz îmb trând... deci, sunt “jaloane” atractive (ca i...”**sirenele**”, nu? – dar...”**serene**”-senine, întru Mesajul Divin, pe care-l poart îns i fiin a lor) mistic-cognitive, pe drumul spre Origine/În elepciunea Divin (având ca expresie platonician – **FRUMUSE EA-CEA-“SEREN ”/SENIN ,deci divin** !), spre “lumea pe dos” / Transcenden etc. Dar scopul lui Snowdon King se pare c este de a extrage, din *Odiseea*, doar ideea

perseveren ei omului întru c utarea Sinelui s u, ca Sine Supraindividual. Pân i iubirea este supus C ut rii Sinelui – întru transcenden a lui, tinzând, cu înc p ânare mistic , spre Sinea noician .

Poetul nu se dezmințe, în elegia pentru Timp i pentru Iubire – iubirea trecut , pentru dep rtata serenian (volitiv) **Suara** (cea care a declan at, de fapt, prin plecarea ei - C UTAREA SINELUI, la Lerman-Omul, cel ce, tainic, râvne te Nemurirea prin Cunoa tere, în a a fel încât s r mân “ve nic frumos”/ini iat, dincolo de timp i unit, prin inim i privire, cu divinitatea : “*Opre te- i clepsidra, timp orbit de uitare , /Nisip mi-este inima pierdut -n oapte hoinare. / Plâng. Se-a tern amintirile potecându-mi durerea, / În pântecul lini tii se na te iubirea / Ce moare. / M lep d de umbra ce-mi ine sufletul viu, / De urmele pa ilor r t ci i în pustiu. / M frâng. Umbra mi-i templul de vise i gânduri, / N luc pribeag -n de ertice vânturi / S fiu. (...) Suara... laptele nop ii sânul t u de heruvim îl cernea, / la picioarele unui mo neag / ce m acompania confeti, îmi spuneam psalmul / din fluier de os... / Aminte te- i ce am sim it... / gândul meu, cea mai frumoas clip de sinceritate... / un copil surghiunit în colivia de vise erotice, condamnat la dorin .” De observat c invoca ia elegiac are func ie exorcizatoare, de descântec astral.*

Lerman, prin Vers/Viers, se degajeaz de povara amintirii Ispitei. De Timpul-Istorie Evenimen ial (goetheanul “*Clip , opre te-te!*” – devine, aici, “*opre te- i clepsidra*”) – i trece în Timpul Mitic, cel al Extazei Revela iei. “**Tinere e f r b trâne e i via f r de moarte**”...: ACEASTA ESTE “**COMOARA**”, c utat de to i, dar neputând apar ine decât celor ce - i asum **re-ini ierea**, prin “**regressus ad uterum**”...!!!

Cifra 8 (num rul anilor petrecu i de Lerman c u Suara) simbolizeaz (deci previne asupra lui i-l anun !) infinitul: .

Cuplul Tarek-Goya nu este decât umbra i confirmarea, din fundal, a juste ii demersului magic i mistic al lui Lerman, ce - i viseaz , permanent, androgenizarea, prin Suara – i i-o în elege prin **Mud**.

...În drumul s u odiseic, spre Ithaca transgalactic – Lerman întâlne te o alt form mistic a iubirii, pe Mud – dar i o nou Poart a Încerc rii, spre Ini iere (ov iala lui Lerman, la “alegere”, este expresia alien rii lumii cosmice , a continuu ii, în transgalaxii, a lui Kali Yuga) - cea care-i ofer , înc dintru început, alegerea între **Bog ie** (cognomen pentru **Materia-Prakrti**) i **Cunoa tere** (cognomen pentru **Sinea Transindividual /Spirit-Purusha**): “*Creatura inea în mâna stâng o piatr nedeic , de m rimea unui ou de Kiwa i în cea dreapt o cup plin cu un lichid verde ce bolborosea u or. — Ce alegi? Bog ia sau cunoa terea ?*”

De observat culoarea verde comun “**pietrei**” i “**cupei/con inutului cupei**” graalice : perfid încercare, pentru c ambele simboluri trimit la **Via** i la **Lucifer**, deopotriv ! Cunoa terea are dubl valen , **TOTDEAUNA**...! Dar Lucifer, pentru alchimi ti, este (prin grafia mistic)... Hristos: “**Luci+ferrus**” = **F c torul de Lumin -Izvorătorul**

Luminii... Cupa/Potirul Graal este alegerea Vindecării, prin **Re-Ini ierea în Origine**: *“Mud îi întinse cupa. (...) Lichidul îi ardea mruntaiele. Venele i se umflară și toate simțurile îi erau de zeci, de sute de ori mai puternice. În fața sa apăru imaginea transparentă a unui bătrân care citea dintr-o carte. Pe paginile îngălbenite era o hartă. Imediat recunoscu avanpostul, Tanorul, și lângă fostele izvoare...”* “Tanorul” este, foarte probabil, “Athanorul”-Cuptorul Alchimic.

“Izvor” al Revelației.

...Bătrânul “**radiind de lumină**”, pe care îl întâlnesc Lerman și Tarek în Deert, precedat de Viziunea lui Mud – este, de fapt (în sfârșit!) **Uezen**. Cel care are “**cheile ontice**”, “**cheile cognitive**”, dar și ansa “**spălării/lustrării ei, degajării de idoli auto-în el și de sine**”: “— *Lerman, Tarek, vă întreba și ce căuta aici. Amândoi au căutat bogăția și tinerețea, însă destinul vă-a adus acolo unde trebuia să ajungă ei, la mine. (...) Ți-i foarte bine ce căutați, numai că vă place atât de mult să vă mințiți... Fericirea voastră nu depinde de niște pietre sau de niște ani în plus adăugați existenței voastre. Cine suntem? Eh, asta e o poveste lungă*”...

Revelațiile cître “**triumghiul**” conținându-i, amalgamat, pe ucenici și pe inițiați (pe **Lerman și Tarek**, prea brutali și grubi, întru aflarea de “răspunsuri”/inițierea cognitiv-ontică, ovoid înțre “**comoara**” autentică a **Cunoașterii** i...”**viaa mizeră**” - dar și pe **Mud** – “**PERECHEA**” **LUI UEZEN!** – deci, una dintre **Paznicele Porților Mistice!**) : Edenul nu este decât “**a treia planetă ce gravitează în jurul stelei roșii Uta’H**” (și, deci, nu conține autentică ansă de re-inițiere întru Origine!), Dumnezeu nu este decât o formă tranzitorie, cître “**Marele Democles**”, cel ce dăruiește “**viaa veșnică**”, **Arka** este doar o formă tranzitorie, cître... o altă formă tranzitorie: “**mereu instabila Megara**”, “**negustorii Tzulu**” sunt singurii care cunosc taina “**navigării**” prin “**găurile de vierme**”² (ca de obicei, nu se trimite, neapărat, la fizica astronomică, ci la simbolistica ontică-cognitiv-epistemologică : “**găurile de vierme**”, ca și “**negustorii Tzulu**” - simbolizează primitivismul “**mecher**”, fărâșelă de lumină divină, ci doar tranzacțional, al ajungerii la...”**Meka Non-Divină**” macedonskian, la Scopul Final nu Ontic, ci al... Tranzacției cu falsificarea/“inflația” Sacralului...), oamenii de pe Terra nu sunt decât, și ei, **tranzitivități**, “**verigi**” intermediare, pe drumul spre “**Marele Democles**” (probabil o contragere prin fuziune, a cuvintelor “**Damocles**”/Primejdia Iminentă de la fiecare Poartă a Inițierii, și “**demos**” – sugerând că inițierea **POATE** fi a oricui... - din păcate, nu oricine ține/vrea să țină și să acționeze/re-acționeze, conform... “**țării/ținării ei mistice**”!!!), simboluri odiseice ale rătăcirii, în drum spre Întăia Fixă a Divinității (“**Voi sunteți creația ființelor de lumină. Voi sunteți continuitatea speciei noastre. Noi**

---

² - **Găurile de vierme** sunt soluții teoretice pentru ecuațiile ale teoriei generale a relativității, care descriu spațiul și timpul. Au fost pentru prima dată descrise în 1935 de către Albert Einstein și Nathan Rosen și de aceea au fost numite inițial **Poduri Einstein-Rosen**. Numele de gaură de vierme provine de la analogia cu un vierme care, în loc să se deplaseze la suprafața marelui, se deplasează *prin* măr. Deci, o ia pe o scurtătură, numită **gaură de vierme**.

suntem ceea ce voi numi i... Dumnezeu. Îns cu to ii suntem opera marelui Democles”).

...Dup opinia noastr , romanul despre **c utarea lui Uezen/Sinele Transcens/Transindividualitatea Uman** (probabil c onomastica personajului nu este, nici ea, întâmpl toare: sunt ini iale ale unei interoga ii: “*Unde este Lini tirea/Trezirea/Iluminarea Interioar /ZEN?*”) ar fi putut s se opreasc aici – sau, cel mult, la “**îngroparea Profetului**”. Totul, pân aici, func ionase precum o str lucit **parabol parabiblic** . Din p cate, neastâmp ratul Snowdon King are ambi ia s mearg pe urmele (nu totdeauna indicate) ale lui, s zicem, H.G. Wells, din **R zboiul lumilor**. H.G.Wells o f cea în premier – ceilal i care o fac devin, automat, epigoni. P cat.

Nou , cel pu în, nu ne spun mare lucru toate numirile “ultrafizicale”, din r zboiul/confruntarea dintre “lenurieni” (aducând aminte de steinerianul “**lemurieni**”, ca stadiu de evolu ie a Spiritului Terestru) - i vandokarii/tere tri. “*Scut deflector*”, “*tunuri ionice*”, “*arme telepatic*”, “*palme vibratoare*”, “*toptere*” etc. stârnesc, evident, admira ia noastr pentru imagina ia “science fiction”-ist a lui Snowdon King, pentru vastele sale cuno tin e, asimilate cu râvn , d in domeniul fizic i astrofizic - dar nu adaug nimic la emo ia pe care o încercaser m pân acum, pe câteva zeci de pagini extrem de “miezoase”, scrise cu inegalabil lirism, cu o profunzime de reflec ie impresionant i cu o m iestrie poetic foarte conving toare, tocmai prin sobrietatea folosirii mijloacelor artistice (o “zgârcenie” expresiv extrem de benefic - deci, cu atât mai percutant mental i afectiv!) - într-o poveste epopeic , plastic i foarte elocvent , care topea (prin incandescen a ei de “spunere liric ”) orice urm de indiferen ori plictis, fa de ideea de “carte” – i devenea, pagin dup pagin , tocmai **Revelarea Dramei** (foarte apropiate de **Tragedie!**) a **Aventurii Cunoa terii Omului-ca-Fiin -Divin** ...

...Exist o singur zon , capitolul XIII – **Con tiin a lui Uezen** (din romanul omonim) care ne-a suscitât un interes mental i afectiv apropiat de cel al primei p r i a romanului (cea cuprins în **Uezen i alte povestiri**) – tocmai pentru c epicul facil este, din nou, extrem de benefic p r sit, în favoarea reflexivului. Singurul defect al epicului reflexiv din **Con tiin a lui Uezen** este c derea, prea frecvent , în tonalitatea didactico-pedagogico-doctoral (ceea ce distruge, par ial, “frisoanele” intelectuale - i total, pe cele afective): “*Lumina era doar un simplu element declan ator al con tiin ei lui Democles. (...) Toate secretele existen ei se ascund acolo, în adâncul min ii tale. Tot ceea ce - i lipsea era un declic... (...) Închizi ochi, meditezi i apar cât ai bate din palme... (...) Con tientizarea realit ii exterioare în timpul celei mai profunde medita ii... numai edenienii pot face asta... (...) — Gânde te-te la mine ca la un joc al min ii. Un joc care - i lipsea cu des vâr ire. (...) — Ai trecut prea repede prin etapele copil riei. (...) — Po i face orice dore ti pe timpul medita iei Zetta. E chiar amuzant, o s vezi... (...) — Trebuie s crezi în tine i în sim urile tale...Trebuie s - i înfrun i cele mai teribile temeri. Dar vom mai lucra la asta... (...) i acesta este un aspect pe care trebuie s -l controlezi. (...) Vorbele, gândurile, informa ia circul . S p str m elementul surpriz ” etc. etc.*

...Dacă ne-am permis a fi cârtitori cu partea a doua a romanului despre **Uezen** – nu avem decât cuvinte de laud și aprecieri la superlativ, despre acele “**alte povestiri**”, din volumul ***Uezen și alte povestiri***. În numărul de 15, ele chiar sunt “rotunde”, precum parabola hristică – și au o structură bine echilibrată, și formal, și semnificativ. Toate și fiecare în parte – sunt mici superbe poeme despre om (un om permanent controlându-și omenia prin visare și reflexivitate – un om atemporal, dar nepierzând nimic din umanitatea sa VIE, prin nefixarea sa în spațialitate și istorie!): ***Atempus, Amintiri de împrumut, Ie și afară din cas !, 2205, Biblos, Jesus Cyborg, Profund relaxat, Hom o interneticus, Na tere, The human game, Perechea de rezervă, Ultimele ase minute*** (titlul trimite la un celebru roman polițist, al lui **Alistair McLean**), ***Penitenciarul, Jocul lui Lucifer, Picătura***.

...În povestirea ***Atempus*** – sub pretextul unei re-tălmăcirii a ***Cărții Facerii***, din ***Biblie*** – și a evidențierii istoriei, ca luptă dintre Dumnezeu și Luciferus, dintre zonele Celestus și Obscuris, pentru ieșirea în indeterminare (Atempus) – Snowdon King ne oferă te (cu cât patetism, cu cât for autentic liric !), de fapt, trista poveste/epopee a ratării ansei de mântuire – “re-înăpărire” a omului, din pricina frivolității și formalismului credinței sale – ceea ce duce la sinuciderea sa spirituală și, deci, ontologică – dizolvându-se, prin încercarea auto-întemnițării în “forme”, până la ultimul reziduu de esență divină din umanitate – ajungându-se la... “**eternizarea nimicniciei**”: “***Dumnezeu privea îngândurat spre Terra. L-ar fi zdrobit pe Luciferus, dar nu putea risca să lase Eden pe mâinile lui Obscuris. Își chemă cei mai puternici albi înăpărire și îi trimise la luptă. Însă, pe Terra, înăpărire nu aveau putere. Deveneau icoane, deveneau statui, deveneau cruci sau biblii. Deveneau morți pe veci, suflete pe care site de suflul celest. Deveneau eterna nimicnicie.***”

...Este cel mai frumos poem/bocet, citit de noi, în ultimii 20 -30 de ani, despre **efortul (tot mai zelos!) al omului de a se auto-nimici...**

...**Clonarea...** alt nume pentru **metempsihoz** – sau: tragedia căutării de identitate autentică, într-o lume care se străduiește, copleșitor, să se falsifice... – până la înfundamentul ei, Iubirea. Cam acestea ar fi câteva dintre cheile de lectură, pentru „micro -tragedia” ***Amintiri de împrumut***, în care o clonă (John Carson) care-și caută „originalul” (Marvel), ajunge să-o „iubească”, tenace și obscur, ca-ntr-un blestem cosmic, pe soția... ”originalului” (oare am „activat” atât de intens și mult malefic, încât am ajuns să compromitem însuși fundamentul ontologic – IUBIREA?) : „***A doua zi se prezintă la cabinetul doctorului Rasmund împreună cu Helen. O iubea, acea iubire pe care o porți prin mai multe vieți, prin mai multe trupuri, clone, acea iubire de care te lovești mereu, acea iubire care învinge moartea.***”

Parcă și Moartea, din moment ce Iubirea se falsifică – devine un...fals! La fel, logic – orice “**victorie**” se transformă în contrariul ei, numit în povestirea precedentă, ***Atempus*** – “**nimicnicie**”...

...Clone, drone... (povestirea **2205**) – și eforturi zadarnice ca “jucăria” să semnifice...”ceva”, într-un univers prin care “fagurele”-închisoare a existenței-ea-

peregrinează fără întrerupere, deci fără rost... doar pentru o sciziparitate mecanică, în “galaxii” - ...zeii înșiși devenind zei, din...”crisalide” și...”la loc comanda” (vidarea semantică a universului înșiși, deci, a umanității, este anunțată prin chiar titlul cifric – John fiind “identificat” cu...2205!): *“Fagurele cîntă torea prin univers de la începutul începuturilor. La intervale egale de timp se fragmenta în miliarde de particule, camerele în interiorul cărora se aflau sufletele metamorfozate din crisalide în zei. Fiecare urma să creeze o nouă galaxie în care să dăruie viața noilor jucării de pământ: oamenii”*.

Nu poate exista, în nicio scriere din lume, mai mult nostalgie după semantică existențială, decât există în exasperată și sumbră povestire 2205...!!!

...Tot imagini ale pesimismului exasperat, al lipsei de soluții ontologice, sunt și figura emblematică a lui “Poe” (delirantul poet al „sumbrului”), dar și Narcis (din povestirea *Biblos*), care, dacă nu s-ar oglindi, ar deveni încă și mai agresiv (fără odihnă!) egoist! “— *Tu ce faci acolo? Nici aici n-ai odihnă ? Te schimbi atîta la față și ne iei tot suflul!*

— *Ei și ce?! Numai la voi vă gândiți! V-am spus că l-am văzut! Dacă ar mai apărea o dată, a sarge ogînda și v-a iși uita cu alți ochi la mine!”*

Cartea, mitul – sunt (prin vidarea semantică a omului) – vidate, și ele, de funcția cathartică a Artei...!!! “**Amintirea Comună**” nu este decât fuga de “**Marea Singurătate**” – iar **Imaginația** este, la rîndul ei, un refugiu iluzoriu/evadare în deert – o auto-înțelare extrem de dureroasă și de stearpă, prin lipsa de orizont/perspectivă semantică. “*Poe stătea într-un col de Amintire Comună și zâmbea. Ar fi putut dintr-un singur gând să-și facă suita. Numai că nu voia să se-ntoarcă la Marea Singurătate. Mai bine trăia în lumea imaginației sale.*”

...Iisus însuși este un...cyborg, în viziunea lui Snowdon King. Dar unul care se pretinde “om” și se “deconectează” de la înfricoșătorul “**Odom**” (poate anagramarea “piscului ucigaș” al formalismului – “**Moda**”...) – avînd ca misiune “**salvarea matricei iubirii**” – prin **Apocalipsă**, ca “virus” informatic, care va terge datele criminale ale lui Odom. Paradoxul povestirii *Jesus Cyborg* este că pînă la microprocesorii/ULTIMUL MICROPROCESOR “**de mîntuire**” (prin tergerea apocaliptică a grozviilor și exasperărilor, din informația umanității) a fost distrus... Mîntuirea va rămîne o veșnic **DORINĂ MUTĂ**, închisă (cu tot cu soluția unică: “**sacrificiul de sine**”, ca Eros Agapé) în purtătorul de ansă – o **evanescentă iluzie cosmic-umană**: Hristosul, “**scurtcircuitat**” total, privește, “**cu ochi ficiși**” și **neputincioși**, ca un nou Prometeu înlăuntruit (firește, și el, “cyborg”-izat!), cum se dezlănțuie invazia pedepsitoare de umanitate (care îndrăznise să creadă în “matricea-Iubire”) a “**roboților pămînteni**”, activați de Odom.

“Singura ansă a oamenilor era o nouă „Apocalipsă”, însoțită de ultimul microprocesor fusesse distrus. Jesus era singurul care descoperise cu adevărat, în cotloanele creierului uman, iubirea supremă: sacrificiul de sine. Undeva, pe ecranele gigantice ale edificiilor coloniei, mesajele se derulau cu repeziciune: Jesus loves us”.

Ce ans mai are umanitatea, de a se salva, dac nici sub form electronizat nu reu e te ...”**mântuirea**”-salvarea Matricei-Iubire?! Când descoperirea **Tainei Tainelor** este condamnat s se închid , pe veci, în sinele “mântuitorului scurtcircuitat”?! Când Dumnezeu ocrotitor nu este decât un cyborg cu inten ii bune, dar...atât ! – iar adev ratul Dumnezeu este, se pare, un individ misterios (ve nic nev zut!), care- i ur te i întemni eaz , în **formalism** i **nimicnicie**, propria Crea ie?!

Totul, în umanitate i în cosmos, este cinic i sinistru - este plecat, pe veci, sub lama unui blestem misterios i batjocoritor - ...totul în lumea-cosmos (!) este o comedie neagr , burlesc , grotesc i, în final - lugubr (“*poe*-sc ”...)..

...Proza lui Snowdon King este fascinant , prin Poezia ei aproape maladiiv de frumoas – dar ...”**nu este recomandat minorilor**”, din pricina unei melancolii atât de profunde i de logice, **încât poate s clatine (i chiar s d râme!) multe credin e ubrede...!**

...**Maturii**, îns (cei **VII!** – adic , **de bun -credin i re-ac ionari!**), ar face bine s mediteze asupra ei, **ca asupra unei noi evanghelii** – pentru c , tocmai în exasper rile ei, acest proz liric ascunde întreb ri i avertismente care, **NUMAI ELE**, pot duce la o izb vire a Duhului Umano-Divin...

prof. dr. **Adrian Botez**